

РЕСПУБЛІКАНЦІ ДОМАГАЮТЬСЯ СПІВУЧАСТІ В ЗАКОРДОННІЙ ПОЛІТИЦІ

Вашингтон, 28 липня. — Республіканська більшість в палаті репрезентантів через свого провідника Чарльса А. Галек вийшла з домаганням, щоб ексекютивна частина уряду признала їй право брати участь у справах при укладанні закордонної політики вже негайно. Хоч палата не має законом забороненого права одобрювати договори зі закордонними державами ані загально впливати на уряд при його функціях в заграничних справах, то Галек пригадує, що в минулій сесії конгресу палата багато помагала ексекютиві в заграничних справах і підтримувала законопроекти, які мали на меті налагодити закордонні відносини.

ФОРЕСТАЛ ШУКАЄ ЕКСПЕРТІВ, МАЄ РЕЗИГНУВАТИ.

Вашингтон. — Секретар оборони Джеймс Форестал, перебравши обов'язки для введення в життя закону про об'єднання збройних сил Злучених Держав, заявив, що це замало мати плани і правила, щоб досягнути справності у праці департаменту оборони, а головне є настановити спосібних людей на відповідальних становищах. Ці погляди висловив він у першій своїй пресовій конференції. Найважливіше завдання, яке стоїть перед ним, це підшукування трьох талановитих людей на своїх помічників для ведення армії, флоту і летунства. Форестал дав до розуміння, що він не останеться довго на новім становищі. Його близькі знайомі твердять, що він до року зрезигне з становища секретаря оборони.

ФОНДИ НА КОНСЕРВАЦІЮ ЗЕМЛІ.

Вашингтон. — Департамент рілляництва передав Агенції для Рільничої Поправи обов'язок переводити операції для консервації землі в порозумінні з фермерами. На цю ціль призначено \$265,000,000 на 1947 р. На підставі програми фермери дістають готівку й матеріали, головню вапно й навози для поправки й консервації земельної почвы. Другою головною справою при земельних меліораціях є забезпечення землі перед сполікуванням почвы ріками й водами. Заповідають, що на наступний рік конгрес не признає таких високих субсидій на консервацію землі.

ХОЧУТЬ СТРАЙКУВАТИ У ФОРДА ДЛЯ ПРОТЕСТУ.

Дітройт, Миш. — Краєва Рада Автомобільних Робітників Форда домагається від уряду юні дати їй доручення викликати страйк автомобільних робітників у підприємствах Форда, щоб приневолити підприємство зчеркнути з нового контракту уступ, в якому говориться про заплату відшкодування юнію за поломання контракту. Рада хоче викликати страйк уже з днем 1 серпня. У міжчасі ведуться переговори між представниками юні й представниками Форда за підвищу платні й за поліпшення умов праці.

РУЗВЕЛТ ПОМЕР ВНАСЛІДОК ЗМІНИ КЛІМАТУ.

Шікаго. — Інтересне помічення висловив д-р Вільям Ф. Петерсон, директор клінічних дослідів у шпиталі св. Луки, про смерть президента Френкліна Д. Рузвельта. Він каже, що нагла смерть прийшла внаслідок зміни клімату. Удар крові на мозок приходив часто під час наглої зміни температури, з високої на низьку або навпаки, каже Петерсон. Він порівнював температуру в Гайд Парку, де жив Рузвельт, коли дістав перший удар варті 1945 р. Тоді нагло змінилася температура з 80 ступнів на 22, а потім знов підскочила вгору. Перед смертю Рузвельта, 7 квітня температура в Гат Спрінгс, де тоді перебував Рузвельт, була майже при точці мерзнення, а потім підскочила до 40 ступнів. Петерсон вказує на подібні зміни температури перед смертю Куліджа, який, як звісно, теж помер нагло 5 січня 1933.

КОМУНІСТИ ПЛАТИЛИ НА УТРИМАННЯ АЙСЛЕРОВІ.

Вашингтон. — Адвокат департаменту справедливості Джеймс М. Мек Інерні зізнав перед судом, що під час його слідства над Айслером, він признався, що кошти його утримання в часі його побуту в Злучених Державах покривала Комуністична Партія Злучених Держав. Айслер їздив до Європи в роках 1926 і 1935 на кошт комуністів і тоді вживав паспорт на ім'я Самуїла Ліпціна. Саме за підбродування паспортів відповідає тепер Айслер перед судом.

ГАРТЛІ ПІДЕ НА ПЕНСІЮ.

Вашингтон. — Конгресмен Гартлі, який на спілку з сен. Тефтом є автором нового робітничого закону, заявив, що він піде на пенсію вже при наступних виборах до конгресу, коли то йому скінчиться 20 літ посольства.

Британська повітряна ескадра прилетіла до Америки

Вашингтон, 28 липня. — На летунській майдані Ендрю Філд у стейті Меріленд, коло Вашингтону, осіла ескадра, складена з 16 британських бомбовозів. Вони прибули в Америку на відвідини, як „місія доброї волі“. Гн. Карл Спац, який має стати командантом американського летунства у новім департаменті країнової оборони, привітав британських летунів іменем збройних сил Америки.

Чужинні дівочі скавти відвідують осідок О.Д.

Нью Йорк. — Автобусом з табору Кемп Барі, коло Гонтінгтон у стейті Пенсильвенії, приїхали до Нью Йорку і до Лейк Соксес у Лонг Айленд скавтові дівчата на відвідини до містки Об'єднаних Держав. Вони представляють 22 країн і їх називають „Малі Об'єднані Держави“. Вони мають однострої, уживані в їхніх рідних країнах.

БРАЗИЛІЯ ПРИЙМЕ ПОВІЛЬНО НОВИХ ІМІГРАНТІВ З О.СКИТАЛЬЩИНИ.

Ріо де Жанейро, Бразилія, 28 липня. — Іміграція до Бразилії набрала такої ваги, що американський амбасадор Вільям Д. Полі, передискутував цю справу на окремій конференції з президентом Дутрою і кількома міністрами. Виявилось, що Бразилія хоче прийняти в найближчих кількох роках 700,000 скитальників з Європи і буде в цій справі співпрацювати з ІРО. Кошти, получені з перевозом нових імігрантів такі великі, що Бразилія старатиметься дістати на це допомогу від Злучених Держав. Біжучого року має приїхати до Бразилії 5,000 скитальників. Один транспорт приїхав туди в травні, а другий в червні. Більшість скитальників поселиться в провінції Сао Павльо, де від початку бразилійської іміграції, тобто від 1822 р., поселилося 4,500,000 імігрантів.

НІМЕЦЬКІ ТАЛАНОВИТІ ХЛОПЦІ ШЕЗАЮТЬ, КОЛИ ІХ СХОПЛЯТЬ СОВЕТИ

Вашингтон. — Монс'єр Джеймс Г. Гриффітс з Нью Йорку, який щойно повернувся з відвідин Європи, а з окрема німецької землі, що тепер під Сове́тами, каже, що росіяни схопили досі 5,000 молодих талановитих німців і запероторили їх до Сове́тів. За ними пропав слід. Згадують, що Сове́ти вліплять у них комуністичну доктрину і потім пустять на Німеччину для пропаганди. Останніми часами росіяни переводять такі операції у Відні. Гриффітс каже, що має ці інформації від рідучо достовірних людей і вважає їх за правдиві. Разом з ним їздили в Європу ще 13 інших духовників. Вони всі того погляду, що План Маршала є єдиним рятунком для Європи.

Україна „відстає“ у виконанні московських наказів

ЩЕ НЕ ЗІБРАЛИ, А ВЖЕ ДОМАГАЮТЬСЯ „ЗДАЧІ ХЛІБА ДЕРЖАВІ“; ПОВІЛЬНИЙ ХІД ЖИВІ; МОСКОВСЬКА „ПРАВДА“ ОБВИНУВАЄ КОМУНІСТІВ.

Москва, 26, липня. (АП). — „Правда“ стверджує сьогодні, що Україна, головний доставець збіжжя для Росії, відстає в зборі цього річного врожаю. Вину за це скидається на саму таку комуністичну партію та „совєтські органи“. Орган комуністичної партії („Правда“) в редакційній статті на першій сторінці пише: „Українська республіка доставила досі менше змолоченого збіжжя, ніж будь-який інший південний район, що вже розпочав жнива“, та стверджує, що „це має серйозні наслідки для часового виконання плану здачі хліба державі“. „Правда“ накидається, що „протягом четвертого п'яти-денного періоду липня республіка доставила менше збіжжя, ніж під час третього п'яти-денного періоду“, стверджуючи, що „спеціальна зла є обстановка збору збіжжя комбайнами“. „Пересічна праця одного комбайна в Україні не досягає навіть половини встановленої норми“ — пише „Правда“ і стверджує, що „в четвертому п'яти-денному періоді липня збирано врожай пересічно з 3,8 гектарів дено“. „Республіка відстає в жнивах та хлібоздачі“ — пише „Правда“ і твердить, що „це є наслідком насамперед нестач в роботі партії та совєтських органів по організації жнив і насамперед по організації здачі хліба державі“.

БРАК ЄДНОСТІ І СПІВПРАЦІ В ЄВРОПІ ПРИЧИНОЮ НУЖДИ І ГОЛОДУ.

Лейк Соксес, Н. Й., 28, липня. — Д-р Карл Гуннар Мірдал, ексекютивний секретар Економічної Комісії для Європи, передав сьогодні Економічній та Соціальній Раді О.Д. звіт доповіді з дотеперішньої праці Комісії, стверджуючи, що політичне розбиття та брак континентальної співпраці урядів європейських країн в економічній відбудові є причиною цілої європейської нужди та смерті мільйонів європейців з голоду і недоживлювання. Не згадуючи по імені про план Маршала, в звіт доповіді підкреслюється нагальну потребу такої акції та закликається до міжнародної співпраці з нею.

ЗАГРОЗА НОВОГО СОВЄТСЬКОГО ВЕТА В РАДІ БЕЗПЕКИ.

Лейк Соксес, Н. Й., 28, липня. — Рада Безпеки О.Д. сьогодні практично закінчила дебати в справі створення пів-постійної комісії, яка протягом щонайменше двох років наглядати б над розвитком випадків в балканських країнах головно на кордонах з Грецією. Відповідну резолюцію вніс американський представник і проти неї виступив представник Совєтського Союзу, А. Громико. Сьогодні під час дискусії він вже не забирав слова, але більшість делегатів вважає, що під час голосування над пропозицією, яке по всяких правдоподібностях відбудеться в середу, совєтський представник скористає зі свого великодержавного права спротиву і ціла справа готова застрягнути в традиційній „мертвій точці“.

БОЛЬШЕВИКИ ПОБАЧИЛИ „ГРЕЦЬКО“ ТЕЖ В АЗІІ.

Лейк Соксес, Н. Й., 28, липня. — Алексей Красильников, совєтський представник в комітеті О.Д. для справ нових членів, під час сьогоднішніх дебат заявив, що „деякі люди“ провокують в Зовнішній Монголії прикордонні випадки, намагаючись викликати міжнародні комплікації теж в Азії, бо „хотіли б то, що робиться в Греції“. На пропозицію Британії розгляду справи членства Монголії в О.Д. відложено.

ХЛІБ ВАЖЛИВІШИЙ ВІД ЗОЛОТА.

БРИТАНІЯ І ФРАНЦІЯ ВИКОРИСТАЮТЬ РЕЗЕРВИ ЗОЛОТА ДЛЯ БОРОТЬБИ З ЕКОНОМІЧНОЮ КРИЗОЮ

Лондон, 28, липня. — Для боротьби зі загальною економічною кризою Велика Британія готується використати резерви свого золота на суму понад 600,000,000 доларів. Це мало б послужити Британії „помостом“ від вичерпання теперішньої британської доларової позички, що передбачують на половину найближчої зими аж до часу, як почне діяти план Маршала.

Париж, 28, липня. — Під час розгляду європейських ресурсів паризькою Конференцією Європейської Співпраці виявлено, що в цьому році Франції загрожує найслабший жнива, які були від 1815 року. Знавчі стверджують, що Франція потребуватиме в найближчому році довести за кордону біля 3,000,000 тон збіжжя, що на теперішню ціну коштуватиме біля 300,000,000 доларів. Французькі закордонні позички будуть використані в цілому вже до кінця цього року, а французькі резерви золота, які будуть настільки використані для боротьби з кризою, не переходять 445,000,000 доларів. Тому вважається, що Франція буде намагатися дістати додаткові кредити вже „на кофто“ плану Маршала.

ЕКСПЛОЗІЯ КОРАБЛЯ У БРЕСТІ

У ФРАНЦУЗЬКОМУ ПОРТІ ЕКСПЛОДУВАВ НОРВЕЖСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ, НАВАНТАЖЕНИЙ НІТРАТОМ; ВЕЛИКІ ШКОДИ І ЖЕРТВИ.

Брест, Франція, 28 липня (АП). — Сьогодні тут трапилась страшна експлозія норвежського корабля Ліберті, навантаженого нітратами (азотанами). Під час постою корабля в порті, на ньому відкрито пожежу, що почав поширюватися, не зважаючи на енергійну протипожежну акцію. Щоб забезпечити порт та інші кораблі від нещастя, французькі власті наказали відчалити горючий корабель на відповідну відстань. П'ять годин пізніше корабель експлодував і сила експлозії була така велика, що заподіяла великі шкоди в місті. З черги експлодувала міська газівня та склади нафти, спричинюючи пожежу в торговельній ділянці міста. Згідно з тимчасовими обчисленнями, 8 осіб було вбитих і біля 900 поранених. Сподіючись дальших експлозій, населення почало втікати з міста. Завдяки енергійній акції французьких властей пожежу пощастило локалізувати, хоча пізно ввечері над містом ще підносилися хмари диму. Корабель вийшов з Нью Йорку 11-го липня і був в дорозі до Антверпії, але зупинився в Бресті з огляду на страйк бельгійських портових робітників.

АНГЛІЙЦІ НЕ ВТРАЧАЮТЬ НАДІЇ НА ПОРОЗУМІННЯ З БОЛЬШЕВИКАМИ.

Лондон, 28 липня. — У зв'язку з розбиттям англійсько-совєтських торговельних переговорів, які від довшого часу велися в Москві, президент Торговельної Ради сер Стаффорд Кріпс заявив сьогодні в парламенті, що розбиття було „хвилевим розчаруванням“ та що будуть пороблені окремі намагання, щоб досягнути порозуміння. Англії йде про 1,000,000 тон збіжжя, яке вона мала б дістати від Сове́тів.

ГЕН. ДЕ ГОЛЬ ПРОДОВЖУЄ СВОЮ ПРОТИКОМУНІСТИЧНУ АКЦІЮ.

Париж, 28 липня. — Бувший президент Франції, ген. де Голь, виступивши відкрито проти Совєтського Союзу та проти комуністів у Франції, ще тільки збільшив свою вже і так велику популярність в країні. Після вчорашнього виступу в Реннер, в столиці Бретонії, прихильники де Голя в Парижі звернулися до міської Ради за дозволом організувати в жовтні масову демонстрацію в одному з найбільших скверів в центрі Парижа. Комуністична преса гостро виступає проти де Голя, закидаючи йому особисті амбіції.

УСПІХИ ТОРГОВЕЛЬНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ В ЖЕНЕВІ.

Женева, 28 липня. — Торговельна конференція в Женеві, в якій беруть участь найважливіші економісти поодиноких країн та завданням якої є приготувати статут для Міжнародної Торговельної Організації, з успіхом продовжує свою роботу. На всіх 8 розділів статуту вже ухвалено 6, поробивши деякі зміни в проектах, головню в напрямку узгодження статуту з американськими вимогами та поглядами.

„РЕФОРМА“ ВИСОКОГО ШКІЛЬНИЦТВА В ПОЛЬЩІ.

Варшава, 28 липня. — Польський комуністичний уряд рішив перевести „реформу“ високого шкільництва в країні, з метою „дотосувати його до нової політичної дійсності“. Приготовано новий „виховний законопроект“ на підставі якого і, професори та студенти муситимуть видержувати різні „політичні проби“. „Марксизм-ленінізм“ буде вже й в Польщі базою виховання та головним предметом навчання.

НОВІ СОВЄТСЬКО-АМЕРИКАНСЬКІ СУПЕРЕЧНОСТІ В АВСТРІЇ.

Відень, 28 липня. — Австрія в останньому часі стала одним з головних теренів совєтсько-американських суперечностей. Після совєтського протесту проти американської допомоги цій країні, тепер дійшло до непорозуміння на „геологічному“ тлі. Недавно совєти звернулися до американців за дозволом допущення в американську зону совєтської „геологічної місії“. Американці, підозріваючи, що Совєти хочуть досліджувати там зложжя урану, домагалися насамперед вияснення цілей місії. Совєти тоді зрезигнували з її висилки, відмовляючи рівночасно американцям права переїзду через совєтську зону.

ВІЙНА В ІНДОНЕЗІЇ.

Дальші успіхи голандців; Індія протестуватиме в Раді Безпеки.

Батавія, 28 липня (АП). — Голандська „поліційна акція“ на островах Джаві і Суматра, в якій беруть участь всі роди зброї з авіацією і флотою включно, продовжується успішно. Голандські війська швидко посуюються по всій території.

Нью Делі, Індія, 28 липня. — Віцепрезидент індійського внутрішнього уряду, Пандіт Негру, заявив сьогодні на пресовій конференції, що застра раво Індія пропонує Раді Безпеки О. Д. протест проти голандської акції в Індонезії.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597-7th Ave., New York 18, N. Y. BRYANT 9-0582.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Попереднє число три центи.		Three cents a copy.	
Ha рік	\$7.00	One year	\$7.00
Ha рік	\$3.75	Six months	\$3.75
Ha рік	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі та в Загріні:		Foreign and Jersey City Rates:	
Ha рік	\$10.00	One year	\$10.00
Ha рік	\$5.25	Six months	\$5.25
Ha рік	\$2.75	Three months	\$2.75
Число в понеділок (в англійському Часописі):		Monday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
Ha рік	\$2.50	One year	\$2.50
Ha рік	\$1.50	Six months	\$1.50
За оголошення редакції не відповідає.			
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.			
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.			

БАЛАНС 80 КОНГРЕСУ

У неділю 27 липня ранком закінчилася перша сесія теперішнього, 80 з черги американського конгресу. У понеділок 28 липня помістили передовий щоденник обємистий звіт з праці конгресу. У звіті головна увага звернена на досягнення конгресу, на переведені ним закони й ухвалені резолюції. Крім цього звертається увагу на невиконані справи. Щоб могли подати справедливий оцінку праці конгресу, треба зіставити побіч себе переведені, і непереведені справи і так зробити підсумки праці.

Баланс коротко представляється так: у минулій сесії конгрес мав призначені 205 днів на працю. В тому часі виголосили законодавці 12,000,000 слів й обміркували 1,900 законопроектів (бивли) та резолюцій. З них палата репрезентів прийняла 1,100, а сенат 800. Викінчено понад 300, справ, готових до підпису президента, з яких президент відкинув на підставі права вета десять. Із ухвалених обома палатами законопроектів лише один тузін відноситься до загальних, великих справ. Решта це справи дрібні, які відносяться до поодиноких осіб, місцевостей, стейтів. Та все таки вони важкі для поодиноких осіб й околиць і їх мусів полагодити конгрес на підставі конституції.

З полагоджених справ одні відносяться до закордонної політики, інші до внутрішньої. Із закордонних справ загально відомі ці, що відносяться до так званої Доктрини Трумана, тобто до американської допомоги країнам, існування яких загрожене з боку комуністичної агресії. Тут належить економічна й військова допомога на цілі якот конгрес ухвалив \$400,000,000; з них \$250,000,000 призначені для Греції, а \$150,000,000 для Туреччини. Крім цього конгрес ухвалив \$332,000,000 на відбудову знищених війною країн, а це Греції, Італії, Австрії, Триєсті й Китаю; признав департаментові стейту \$12,000,000 на продовження закордонних радіопередач відомих під назвою "Голос Америки". Для збігів конгрес признав \$75,000,000, якими має заопікуватися агенція О. Д. з назвою IPO. Сенат ратифікував мирові договори з Італією, Угорщиною й Румунією.

Із внутрішнього законодавства важливіші такі закони: Новий Акт Робітничий; федеральний бюджет у висоті 34½ бильйонів доларів, отже близько два бильйони менше, ніж домагався президент; конгрес ухвалив продовження контролю чинишів до 28 лютого 1948; ухвалив закон про злуку військових сил Америки; закон про наслідство в уряді президента; резолюцію, щоб перевести поправку до конституції для зміни речення урядування президента — не довше як дві каденції.

З неухвалених проектів в закордонних справах мабуть найважливіший є проект допущення в Америку 400,000 скитальників, а в домашніх справах бил про загальний військовий вишкіл.

Хто знає організацію конгресу і розуміє способи його праці, той на підставі балансу мусить прийти до висновку, що перша сесія 80 конгресу була плодотворна.

Століття Ліберії

На підставі прокламації президента Трумана, Злучені Держави святкують століття оснування республіки Ліберії в дніх від 24. липня до 14. серпня 1947. Само століття припало на 26. липня і з цієї нагоди Вашингтон дав дарунок Ліберії у формі ново побудованої пристані. Перед сто роками, тобто 26. липня 1847, проголошено вільною розмірною невелику територію на західній бережжів Африки і в ній почато поселювати американських негрів, звільнених з неволі. Від тоді Злучені Держави Америки опікувалися незалежністю цієї країни.

Під теперішній час одно американське підприємство, а це Фаерстон Тайр енд Роббер Компані має від 1920 р. 99-літній контракт на продукцію гуми на однім мільйоні гектарів землі в Ліберії, це викликає гостру критику з боку чоловіколюбців під замітом, що це визиск убогої країни, яка сама не дозріла до використання своїх природних багатств. З другого боку це на ділі є єдине підприємство, яке дає постійну працю 20,000 мешканцям Ліберії, а урядові дає постійні податки від доходу і від робітничих хатин.

Республіка Ліберія втримала свою незалежність упродовж століття, не зважаючи на сусідство Франції, Еспанії та Англії чи там їхніх колоній. Торговці згаданих країн пробували не раз загартувати Ліберію під свій "покрив", але ліберійський уряд все вмів захищати собі поміч Злучених Держав і так втримав незалежність країни аж до сьогоднішніх часів. З влячності для Америки Ліберія співає 26 липня американську патріотичну пісню "Май конітри" — "Ti, Zemle moja", а щойно опісля ліберійський гімн.

З огляду, що довкруги Ліберії лежать самі європейські колонії, Ліберія являється осередком надій для свободи інших африканських околиць. Вона теж є живим свідком, що негри спосібні правити самі собою, коли їх хтось охоронює від нападів чужинців.

До Ліберії можна легко допустити, бо вона має 300 миль морського бережжів. Населення її докладаю ніхто не знає, бо там не переводять списку ("цензусу"). Є одначе науковці, які від себе подають обчислення і на цій підставі пишеться, що там живе між 1,300,000 і 2,500,000 людей. Між ними є "цивілізовані" і "нецивілізовані" негри. Цивілізована класа це американо-ліберійці, тобто нащадки колишніх невольників, які працювали в американських плантаціях, а опісля були визволені і вислані на поселення до Ліберії. Їх тепер є яких 20,000 душ і вони належать до класу інтелігенції, бо все таки мають

якусь освіту. Вони мають вплив на інші африканські племена.

Ліберійські племена діляться на магометан і немагометан. Вони говорять різномовними діалектами, деякі звісні з того, що чоловіки мають по кілька жінок, а жінки по кілька чоловіків. У них є свої школи і свої суди. Коли хто скаже, про "родовитого ліберійця", то це відноситься до нецивілізованої людини і є обидою для "цивілізованого ліберійця".

З історії треба згадати, що вже в 1776 р. появилася в Америці думка, щоб в Африці найти пристановище для американських негрів, яких визволено з неволі. На диво, з цим проектом годилися власники невольників тому, що такі бувші невольники вели агітацію за визволення між нецивілізованими. Однак щойно в 1816 році прийшло до зорганізування Американського Колонізаційного Товариства, яке дістало підтримку від білих людей і від негрів. Під впливом агітації, веденої згаданим Товариством, американський конгрес в 1919 р. ухвалив \$100,000 на "репатріацію". Тодішній президент Монро передав ці гроші Американському Колонізаційному Товариству і за рік вивезено до Африки перший корабельний транспорт визволенних негрів. Багато з прибувчих вимерло від малярії і інших кліматичних пошестей так, що коли в 1922р. прибув другий транспорт, то не багато залишилося з першої виправи. Тоді вибрано околицю, що її названо Монровія у честь президента Монро і там заложено столицю. Один з проповідників, а це Роберт Гурлі, назвав нову країну "Ліберією", тобто з латинського "Країною Свободи".

В англійській мові це "Лайберія". Це була територія під управою Америки і нею управляли зпочатку білі люди. Останнім білим губернатором був Тамес Бюкенен, своїх президентів Бюкенена. Він помер у 1836 році, а по ній прийшов негр з стейту Вірджинії, Джозеф Дженкінс. Робертс. Бюкенен зорганізував територію на зразок американської республіки і вона від тоді стала називатися "Республіка Ліберія". Правно Ліберія не стоїть під протекторатом Америки, одначе в практиці Злучених Держав нею піклуються і дають їй субсидії та позички.

Ліберія вступає в друге століття своєї державності з великими надіями на будуче.

Микола Чубатий.

Справа радієвої обслуги американських українців

Добре сталося, що американсько-український місячник "Ukrainian-American News of Pennsylvania" затворкнув у своїй редакційній статейці справу українських програм на радіо. Чого потреують всюди українці — пише автор статейки — то добрих українських радіо-програм. Програма повинна продукувати добру музику, вісті про українське життя в краю та закордоном, виголошені в професійнім стилі.

Здебільша, так звані українські радіо-програми, є монотонні, бреньчато-тарабанні, наповнені сусідськими торговельними оголошеннями та рекордованими польками. Вони повинні бути більше приємні, інформативні, живіші та забавляючі.

Ця замітка та характеристика, на жаль, на загал є правдива, як теж слушними є домагання автора статейки, до українсько-американських радіо-програм. Річ природна, що подаючи оці слушні уваги під адресою програм, редактор пенсильвенської публікації не увійшов в суть самої справи радієвої обслуги американських українців, тому не найшов причини чому так тепер є. І це саме дає авторови тих стрічок нагоду забрати в цій справі голос, тимбільше, що він сам, ведучи радіо-програму в Нью-Йорку, знає які є можливості існування українських радіо-програм та має деякий досвід в цій справі.

Не треба хіба нікого переконувати про великанський вплив того наймодернішого засобу порозуміння поміж людьми. Радіо нині стало являю до конкуренції з пресою. Не диво проте, що нині всі найбільші пресові органи Америки мають свої власні радіо-статції, щоб доповнити взаємно працю преси та радія. Преса — часопис ділає може три наліше на читачів, радіо, натомість, захоплює куди більше слухачів, ніж преса читачів.

Зокрема це важке, коли йде про американських українців, серед яких, на жаль, рідна преса не є надто поширена. Тоді як всю українсько-американську пресу читачі напевно не більше як 40 тисяч американських українців, то навіть ці українські радіо-програми, які існують, слухає напевно відсяторо стільки, себто біля 400 тисяч людей. Відгомін, який то тут, то там доходить до вільного управителя радіо-програм, повчає нас, що українські радіо-програми слухають не тільки українці, але також невідомі національно карпатські українці, лемки та інші зросійщені українці.

Українські радіо-програми слухає також багато поляків,

словаків та росіян, як теж навпаки, українці тисячами слухають польські, російські чи інші словянські програми. Це є факти і з них треба витягнути належні консеквенції, якщо ми хочемо поставити організаційне життя американських українців краще, а їх культурний рівень вище.

Часопис доступний тільки для тих, що ім читання не справляє труднощів, радіо слухають й неграмотні, або півграмотні. На жаль, того наймодернішого засобу поширювання культури та організації громадського життя ми майже не використовуємо, дарма, що нині є ще в Америці доволі багато можливостей послугуватися ним.

Послугуються ним, натомість, вороги українського народу та ширять найбільше отруї серед американських українців і приносять їм не тільки до зради українського народу, але також до зради Америки. Саме краща місцецька форма більше притягає слухачів і отрує комунізму скорше всяка в душі некритичних людей. Збоку організованих американсько-українських установ не робиться дослісно нічого, що би цій пропаганді протиставити здорову інформацію та розвагу, яка теж убрана в вигляді мистецького рівня могла б притягати ці сотки тисяч слухачів.

Не слід ще забувати, що до так належно зорганізованих українських радіо-програм можна б легко додати англійські п'ять чи десять-хвилинні додатки, які давали б змогу заінтересувати ще більші маси американців українського та неукраїнського роду справою українського народу.

Коли біля десяти років перед останньою війною у Львові побудували першу радіостанцію, роками цілими українці старалися, щоб дістати змогу хоч десять хвилин надавати українську музику та чисто культурні авдіції. Для тої цілі основано окреме товариство, яке могло одначе похвалитися дуже марними успіхами, бо щось двома десяти-хвилинними авдіціями. Польський уряд, як власник радія, так не погодився, щоб українське слово та музика пили у безмежні простори тим новим засобом комунікації. Ми тут на американській землі маємо змогу і години цілі дістати для українських авдіцій та не використовуємо тих великанських можливостей.

А всеж таки чи слушні закли пенсильвенської газети? Вони слушні й неслушні. Вони слушні, коли йде про дійсний стан переважної частини українських радіо-програм, одначе

зовсім неслушні, коли йде про те, чи ці управителі радіо-програм можуть поступати інакше, себто давати кращі радіо-авдіції.

В Європі радієві статції в більшості країн є власністю державної влади, або спілок, контрольованих державою. За слухання радія платиться оплати, свого роду податок від радієвих приймачів і радіо може сповняти виключно мистецько-культурну та пропагандивну працю. Інакше є в Америці. Тут радіо є власністю приватних компаній, які побудували свої статції для зиску. Вони або самі ведуть комерційні оголошення при допомозі наймленого персоналу, або віднаймуть час постороннім людям, чи установам, які в межах накреслених надзірною державною установою так званою "Федерал Комюнікейшен Комішен", можуть організувати свої радіо-програми або, для бізнесу або для ширення культури.

Якщо таку радіо-програму організує приватна людина, тоді вона мусить платити за час, збирати платні оголошення, давати свою працю при опрацюванні такої програми, щоб щось з того заробити. Якщо таку радієву програму організуватиме установа громадська, тоді вона може весь час віддати на музику, вісті з краю та закордоном, на культурні чи освітні відчити, діджачі авдіції, дискусії тощо.

Коли візьмемося під увагу ще й це, що неанглійські програми підлягають в Америці деяким додатковим контрольним обмеженням, а час на радіо доволі дорогий, (одна мінута коштує від півтора до двох доларів вгору), тоді стане ясно, чому оголошення мусять займати перше місце, а музика дальше. На вісті чи культурні точні в такій програмі прямо не має часу, бо хто має заплатити дорогий час та працю підготовки мистецько-культурних частин? Чейже американська радіостанція не дасть за дармо часу на такі імпресії, а власник програми забідний, щоб замисль "кенованої музики" наймати мистецькі сили, хоч їх подостатком на американській землі.

Заклад, що оголошення є здебільша чужинськими, є прямо несерйозним в цій ситуації. В листі до автора тих стрічок, як управителя одної радієвої програми пише один заможний земляр так: "Пошто ви оголошуєте ці неукраїнські компанії? Чи не краще дати більше української музики та сказати щось про Україну?" — Хто має за це останне заплатити, земляка це не інтересує, бо він не знає, що ця неукраїнська фірма є добродієм української радієвої культури, бо саме вона своїм оголошенням уможливила, щоб попри ці оголошення всунути пару мінут (за дармо для слухачів) музику, коротку культурну точку, чи дати громадське оголошення даром. З тої причини ніяка українська радіо-програма не може робити різниці поміж оголошеннями українців чи неукраїнців, бо одні та другі, маючи на оці свій зиск, на ділі є платниками тих українських музичних чи культурних частин на радіо, отже меценатами української культури.

Ясна річ, що українські радіо-програми, які відповідали б на вступі наміченим бажанням пенсильвенської газети, мусять бути організовані тільки громадськими установами, які, фінансуючи такі радієві програми, могли б подбати і про кращу музику, про кращий живий спів, про інтересні вісті з краю та закордоном та про культурно-освітні частини не тільки в українській, але навіть в англійській мові. Чи є у нас такі можливості, та хто міг би оплачувати, про це іншим разом.

(Дальше буде).

AIR FORCES FIELDS

OPEN TO PUBLIC

AUGUST 1st

AIR-POWER

A F

IS PEACE POWER

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис "Свобода".

Ол. Луговий.

Права застережені.

Дажбожі Внуки

НА ЧУЖИНІ МІЖ СВОЇМИ

(84)

Нехай помагає дівчатам, плаття, вбирала всі свої прихоче — часто приходив в поле, поставив штуку-дві. Можна й читанням зайнятися, щоб час різноманітнити. Порядку чоловіка взяла до голови. Трохи читала на балконі, грала на Ростиславовій скрипці, — чогось ліпше її любила, — вигравала внизу на піані. Возила з дівчатами в поле перекуску, розкладала начиння на столі, в обід і вечерю, водила на водопій огера, Клайда, часом верхи... Огер, чогось, нікому, крім молодого по-дружжя, не давався в руки. Часом рядилася у шовкове

Батько сидав обіч на скринці, покурював, Ростислав керував трактором. Тоді гордо присував собі так званий "овертайм".

Неділями — годину-другу бавилися з Іриною музикою. До їх кімнати приходили матері й батько. Грала в карти — діти проти батьків. Ірина безсоромно паслася в картах старших подавала знаки чоловікові, немилосердно обоє батьків шахрували. Батьки на несумлінних дітей сердилися, все програвали дев'ять разів на кожних десять.

Або полошили зайців поміж десятками снопів. Ховалися у ще не скошене збіжжя. Бігали й до ріки, побавлялися у пастухів. Купатися в ріці їм вже заборонили. Бродили по міткому, роззаушились. Страшенно захоплювалося їсти. Гнали додому й тріпали гей вовки.

Під кінець серпня їх пови-

домлено про прийняття на перший курс місцевого університету. Ростислава прийняли по віденському матуральному свідоцтву. Його могли й не прийняти — адже чужинець, — правда, одружений з канадійкою, — такий тобто, що зразу зв'язав з цією країною своє життя, запускає у ній коріння, мов молоде, пересаджене у інший ґрунт деревце. Аплікантний університетська влада забажала побачити. Обоє їздили з мужами на уговори на наукові теми, й так собі, просто по людськи. За одним заходом, поїздивши під доглядом інспектора по місті, — здобув Ростислав дозвіл на керування автом. Того ж дня, у міському домі лише пообідавши, вернули до чесного хліборобського зайняття, вже майбутніми студентами... Науковці не передчували, що їхня "Альма Матер" у особах подружжя

набуде самих непокірних студентів, і самих здібних, щонайменше університет величати-меться.

Знов нові люди.

П'ять миль — дорога не далека. Наталка кожної неділі на кілька годин бігла до дому доводитися. Пан Ставрович хотів її не раз відвести, але дівчина гейби соромилася. Наприкінці жнив повезли Наталку Ростислав з жіночкою. З ними поїхала теж смілива Настя. Захотіла проїхатися, ну, й познайомитися з Наталчиним Миколою.

Хвилин за десяток прогулялися по при обійсті Розтайлів. Поралася там на подвір'ї двох робітників. Миколу і старого чоловіка-робітника, стрінули також на подвір'ї Боровички. Гостей запросили до хати, не знали, де посадити. І Боровичка звала Ростислава паничем. Сказав, що він вже женатий, як його звали — мовляв, одним, або другим імям. З поміччю дочок Боровичка заходила прийняти гостей ввечерю. Настя й Ірина злялися господином помагають.

(Дальше буде).

Жидівська підземна Гагана

Про славну тепер жидівську підземну армію в Палестині передає вісті Гомер Бігарт, кореспондент Нью Йорк Геральд Трибюн. Він зайшов до підземного льоху цієї армії, що її звуть „Гагана“ і був свідком записання нових воєнків, що приготуються стати оборонною силою майбутньої жидівської держави в Палестині. Бігарт твердить, що це перший раз жидівське підземелля допустило закордонного кореспондента на таке свято.

На підставі попередньої умови кореспондент стрівся з двома членами Гагани на людних перехрестях близько Сіоністичного Цирку в Єрусалимі і то саме в часі, коли довкруги кипіло рухливе життя, бо люди виходили з театрів. Це був догінний час, бо тоді британські сторожі безпеченства не звертали уваги на кожного чоловіка окремо. Стрічні підійшли до авта, яке ждало на них при хіднику вулиці. До них присівся ще один воєк з Гагани. Кореспондент усів на задні між двома членами підземної армії і тоді йому дали окуляри закриті на зверх тасьмою, а з середини знадоблені охоронними бичинцями так, щоб не можна було нічого бачити на боки. Якійсь голос сказав йому: „Затримай окуляри, доки ми не приїдемо на місце“.

Сліпа їзда.

Ми переїхали яких двадцять мінут, задержавшись раз для перепущення возів з перехрестної вулиці і для забрання ще одного підземного воєнка. Я добре знаю Єрусалим, однак ми скручували тільки разів, що я втратив слід, куди ми їхали.

Я мав враження, що ми були ще в Єрусалимі, коли автостануло і мене ще „осліпленого“ повели через подвіря, вимощене нерівним камінням. Я почув, що двері були отворені і ми переступили поріг. „Може, те здійснити окуляри“ сказав голос.

Ми опинилися в темнім коритарі і треба було підждати кілька хвилин, щоб очі воєнків при звичайся до темноти. Потім ми пішли крутими сходами влі і треба було робити один крок по другім обережно, заки ми зійшли на другий коритар, теж цілком темний. При кінці коритаря нагло відчинилися двері і через отвір влетів сніп світла. Ми поспішно минули двох вартових і ввійшли до залу для церемоній.

Я був до деякої міри неприємно диткнений. Хоч я знав простоту Гагани, то все таки оця зала була занадто проста, вибілена вапном. Зпочатку здавалося, що в ній нема нічого, крім довгого стола з чорним покривалом. Коли ми входили, два офіцери станули „на позір“ при обох кінцях стола.

Кімната була освітлена напів темноту, бо світло було заслонене папером. Зпоза переділки виширало світло двох свічок. Переділка відділювала задню частку кімнати від передньої. Це була висока кімната. Високо на стінах були вікна, але й вони були прикриті, щоб з них не прозірало світло. Були теж малі двері, сильно засунені. Шептом сказали мені воєнки, що двері є на те, щоб ними виносити нагло зброю, яку вживається під час церемоній. На бічній стіні я бачив мапу Палестини, а на задній напис: „Одна рука на плузі, а друга на мечі“.

У кімнаті панувала глуха тиша. З коритаря долітали приглушені кроки. Вкінці отворилися двері і в кімнату ввійшла гвардія з прапором Сіону, синьої й білої краси, зі зведеною Давида. За ними ввійшов командант. Він був одягнений як і інші, в уніформі крякі, опоясаний ремінем з пістолом, на

погах мав чорні черевики. Мені сказали, що він має на своєму командою 400 хлопців, які творять батальйон. Він мав около 28 літ, а походив з жидівсько-німецького роду. На голові командант мав ярмурку.

Присяга рекрутів.

Загалом мало скласти присягу 50 нових рекрутів у віці 16-17 літ. Їх введено групами по 10 людей. Перша колона ввійшла в одиничній формації, виконала „направо зворот“ і станула „на позір“, лицем звернена до стола. Зпід накривала витягнули прапор і Біблію, а побіч неї положено револьвер Мавзера. На рогах стола лежали малі біблії, книжки, а наліво від кожної малий револьвер. Побіч великої Біблії лежали два образи. На однім була голова Герцля, творця політичного сіонізму, а на другім голова першого упавшого чероя Гагани, Йосифа Трумпельдора.

Приблизно командант підійшов до нього і прочитав імена нової групи і імена кадєтів. На команду, кадєти примасирували одином по чотири кроки вперед і станули „на позір“ перед Біблією, а їх очі гляділи у свічки.

Зпоза переділки дався чути гробовий голос, який відчитав по гебрійськи „воєнну главу“ книги Второзаконія. Коли читання скінчилося, командант промовив: „Хто з вас боїться, хай вертається домів тепер“.

Однак ніхто не ворухнувся. За другою командою кадєти поклали свої праві руки на Біблію і пістолом і повторили за командантом слово за словом присягу Гагани: „Оцим заявляю, що з моєї власної волі і свободного сумління я вступаю до жидівської оборонної організації. Оцим я торжественно присягаю, бути вірним аж до смерті оборонній організації і її законам та її командантам, як це засявано в її кодексі найвищою командою. Присягаю бути готовим усе мое життя до розпорядження оборонної організації, приймати безумовно і без виміку всі накази і зазиви, щоб станути до справжньої служби кожного часу, в кожнім місці і сповняти всі її прикази і вказівки. Присягаю посвятити все мое життя на оборону і на війну для мого народу і моєї країни, щоб добитися свободи Ізраїля і свободи Сіону“.

Після складення присяги офіцери звернули рекрутам забрані їм хвилені пістолі. Зпоза переділки знову дався чути голос, який прочитав декларацію Гагани. Це довга декларація, яка пригадає на терпіння жидів і на konieczність оборони.

Цілий обряд тривав 15 мінут. Кадєти вийшли з кімнати за своїм командантом. Мені приказали знову закрити очі, як і перед тим і вивели мене серед темною ночі аж до Еден готелю. Підчас поворотної подорожі мені сказали, що кадєти мали вже перед тим 6 місяців вишколу в маршах, вправах і в дисципліні духа. Завтра

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЬО ЙОРК, Н. Й.

На скитальцях.

Братство св. Володимира, від 130 У. Н. Союзу, рішило на зборох 8. березня б. р. за ініціативою делегата Петра Слободяна і на внесок члена Івана Тимців виставити збіркові листи, щоб зібрати таким способом більшу поміч для скитальців.

До цієї пори звернули до Братського уряду листи з грішми такі члени: Григорій Гладкий \$35; Складанок Теодор \$30; Солтис Іван \$30; Турчан Стефан \$10; Табака Антін \$7; без листи: Йосиф Серетний \$5; Михайло Гаврилович \$5; Марія Микитишин \$5; Анна Андрусак \$2. — Разом \$129.

Повинну суму уряд Бр. від 130 У. Н. Союзу передав до З. Н. А. Комітету.

почнуть з ними правдивий воєнний вишкіл, а по скінченні року їх призначать до боєвих рядів Гагани.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо зпочатку листи подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

10,531 Филиппкевич Макара з Любачева від Филиппкевич Миколи.

10,532 Устиянівський Степана, Ростоцький Станіслава з с. Угерці (Лісько) від Устиянівського Андрія.

10,533 Лозинська-Форись Вікторія з Перемишля, десь на скитальцях від Лозинський Івана в Америці.

10,534 Луканович Симфоріяна від Луканович Сильвія.

10,535 До рідних і знайомих від Ситинський Миколи з с. Грабенці (Добромиль).

10,536 До рідних і знайомих від Сухорінка Марії з с. Рибитичі (Перемишль).

10,537 Прострела Михайла і Івана з с. Межирічча (Волинь), Примаковська Соні і Ліді з с. Корця від Спільниченко Юрія з с. Голівниці і Олі Спільниченко з Межирічча.

10,538 До односельчан з с. Бая Котівська (Дрогобич) від Яворський Лілі.

10,539 Ілінич Петра з с. Іліник (Турка) від Ілінич Анни.

10,540 Яхвак Миколи з с. Бук (Лісько) від Яхвак Василя.

10,541 Васильків Анни з с. Студенне (Лісько), Белей Мар-

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЬОАРК, Н. ДЖ. — Бр. св. Івана Христителя, від 76, повідомляє всіх своїх членів і членів, що надалі члени збори відбудуться в неділю, 3. серпня, в годині 1. пополудні, в Українській Центрі, 180 Вільям-уї. Просимо всіх членів і членів, а також і дітей, прийти точно на 1. годину, бо є дуже важна справа до погодження. Уряд сам цієї справи не може погодити. — За уряд: С. Христинський, предс.; Н. Хашевський, кас.; В. Салабун, секр.

ТАРЗАН, ч. 1652. Дивна людина.

Обернувшись швидко лицем, малпочоловік стрів поглядом свого ворога. Боротьба була коротко-тривала, бо незабаром Тарзан обеззбродив

свого напасника. „Від коли то малпа нападають без причини?“ — запитався пан джунглі в малпачий мові напасливого самця.

„Я взяв тебе за такого, що краде наші діти“ — відповів Гомі. „Дні зо мною, я тобі покажу“.

Після короткого розшуку Гомі показав Тарзанові відбитку ноги людини з часів первісних печерних людей.

Після короткого розшуку Гомі показав Тарзанові відбитку ноги людини з часів первісних печерних людей.

тина і Катерини від Маздрик Василя.

10,542 Скурчак Михайла, Фіра Онуфрія, Пельс Теклі, Бачинська Надії, Вікторії і Юлії з с. Жерниць Віжия (Лісько) від Бачинський Олександра.

10,543 Фалат Миколи, Вовк Анни, Крусів Теклі і Параски з с. Вислок (Сянік) від Фалат Евї.

10,544 Кривуцький Павла від Курніта Миколи.

10,545 Гебура Степана з с. Бережниця (Калуш) від Кучерак Степана.

10,546 Гардюк Миколи і Сергія з с. Биличі (Самбір) від Томаш Івана.

10,547 Мандзяк Михайла від Мандзяк Василя.

10,548 Стопка Петра, Тарчанин Гриця з с. Ванова (Добромиль) від Тарчанин Розалії (Кудас).

10,549 Кругляк Анни з с. Нове Місто (Добромиль) від Крицька Анни з с. Солохиви.

10,550 Мартиняк Степана з с. Любин Великий (Львів) від Горностай Василя.

10,551 Ковальчик Миколи з с. Радова (Сянік) від Ковальчик Дмитра.

10,552 Періжок Марії з с. Новики (Збараж) від Горбоніс Петра.

10,553 Бородовська Віри з с. Островки (Несвіж) від Яремько Івана.

10,554 Сковронська з с. Ганусівці (Станіславів) від мужа Сковронської Анни.

10,555 Луців Теклі з с. Розгалив (Збараж) від Луців Анни.

10,556 Кузьмак Володимира з Турки від Кузьмак Корнела.

10,557 Найдя Анни з с. Розділовичі (Самбір) від Помажак Михайла.

10,558 Савків з Миколаєва від Савків Володимира.

10,559 Гардюк Миколи і Сергія з с. Биличі (Самбір) від Томаш Івана.

10,560 Гетопан Павла і Івана з Новоросійська, Ефремія Володимира і Георгія Кононенко Максима, Леонтович Константина з Харківщини від Пирогів Георгія.

10,561 Ткачик Катерини з с. Грєте (Лісько) від Пенделяк Михайла.

10,562 Гурак Василя і Івана, Ковчун Миколи з с. Семенівка (Городенка) від Дорш Василя.

10,563 Кушлик Миколи і Івана з с. Кадобне (Калуш) від Кітківський Івана.

10,564 Сливинський Павла з с. Гнатковичі (Перемишль) від Сливинський Адама.

10,565 Снігурський І. від Кушка Миколи з с. Колоденця (Жовква).

10,566 Савіцький Дмитра, Леонік Анни з Мостів Великих (Жовква).

10,567 До родини від Гудзій Степанії.

10,568 Доцлаф Гульди від Готліб Шерлака з с. Єловка (Житомир).

10,569 Соса Кляри з с. Бабичі (Перемишль) від Качмарський Володимира.

10,570 Довганчук Миколи з Черновець (Буковина) від Рибак Миколи.

10,571 Хемій Марії (Боровська) з с. Стріліська Старі (Ходорів) від Дякун Степана.

10,572 Костишин з с. Саджава (Станіславів) від Костишин Юстини (Надрага).

10,573 Кліманський Сергія Ефремович з с. Дубівка (Тарашів), Франчук Якова Артемович з с. Мала Вовнянка від Кліманська Гані.

10,574 Шептак Дмитра, Мазебський Олексі, Філіппа Олги з с. Ізби (Ясло) від Шептак Олександри.

10,575 Політло Анастасії (Щереметович) від Щереметович Ксені (Тішкевич) з с. Берестечко (Орохів).

10,576 Твердохліб Михайла з с. Поківка (Богородчани) від Ткачук Дмитра і Михайла із Забережа (Станіславів).

10,577 Осачук Варвари і Івана Гирка Данила і Луця, Мечник Івана, Крук Михайла, Глибак Івана з с. Черніхівці (Збараж) від Возняк Івана.

10,578 Крицька Анни (Максимів) від Максимів Михайла, сина Семка.

10,579 Скрутовський Василя з с. Острів Чорний (Бірка) від Філь Богдана.

10,580 Задорожний Михайла з с. Корелічі, Маринюк Теклі з с. Янчин від Лозинський Івана.

10,581 Солоха-Солотенко Віталія з с. Бровари (Київ) від Солоха-Солотенко П.

10,582 Піскор Андрія, Мачуга Юрка, Колієса Катерини, Зорина Михайла з с. Радава (Ярослав), Марко Антонини, Келеш Анни від Цимбалістий Дмитра.

10,583 Блажків Евдокії з с. Теляче (Підгайці) від Прокопшин Йосифа.

10,584 Бажає навязати кореспонденцію в цілі подружжя: Пантелеєв Тетяна літ 45, самітна, блондинка з закінченою господарською школою, з м. Ковель (Волинь).

10,585 Цех Антона від Цех Кароля.

10,586 Голембівський Михайла в Жовкви від Стойкевич Степана.

10,587 Подносський, Білінський, Городиский, Чайковский, Кульчицкий, Ортинський від Погорельця Ірени, дочки Петра з с. Біліна (Самбір).

10,588 Білінський з с. Ортинич (Самбір) від Луцький Антона (Водюк) з с. Лука.

10,589 Петришка Максима з с. Шеринявичі (Борщів) від Петришка Анни (Либув).

10,590 Романовський Василя і Михайла з с. Дверники (Сянік) від Романовський Івана.

10,591 Бочаров Григорія Василевич з с. Бочарів (Дніпропетровськ) від Бочаров Петра.

10,592 Нагірна Анни і Андрія з с. Підлуг (Ярослав) від Нагірна Марії.

10,593 Захарчук Данила і Михайла з с. Бониншин (Золочів) від Захарчук Анни.

10,594 Кузик Івана і Софії з с. Букачівці (Рогатин) від Фернега Софії і Юлії з с. Журова.

10,595 До крєвних і знайомих з с. Рогізна (Жидачів) і с. Угольник (Стрий) від Данилишин Василя і Микитинів Стефанії.

БИЗНЕСОВІ НАГОДИ

ВІНДО-КЛІНЕРСКИЙ БИЗНЕС

на продаж, обороту \$350 до \$400 місячно, в с. Массачусетс, 100 миль від Бостону. Голодніть: 100 миль від Бостону. Голодніть: 100 миль від Бостону. Голодніть: 100 миль від Бостону.

P. BENKOWSKY, 12 Manchester St., Pawtucket, R. I.

ПОШУКУЮТЬ

ПЕТРОНЧАК АННУ, ур. в Вислицьку, і РУДАВСЬКОГО ОСИПА, ур. в Королівку Польським, шукає Петрончак Іван, сні Михайла. Адреса: PETRONCZAK IWAN, Regensburg, Obermünsterstrasse 9a/II, Germany, U. S. A. Zone.

По дальшій інформації пишуть до: GEORGE FEDUN, Box 242, Hurleyville, N. Y.

ПЕТРО КОВАЛЬ, з села Любін Великий, пов. Городок Ягайлонський, шукає свого брата ІОСИФА КОВАЛЬ, котрий вїхав з Америки по першій світовій війні і осів у Перемишлі. Хто повідомить мене про нього, дістане нагороду. Пишати: PETER KOWAL, 2044 W. 20th St., Cleveland, O.

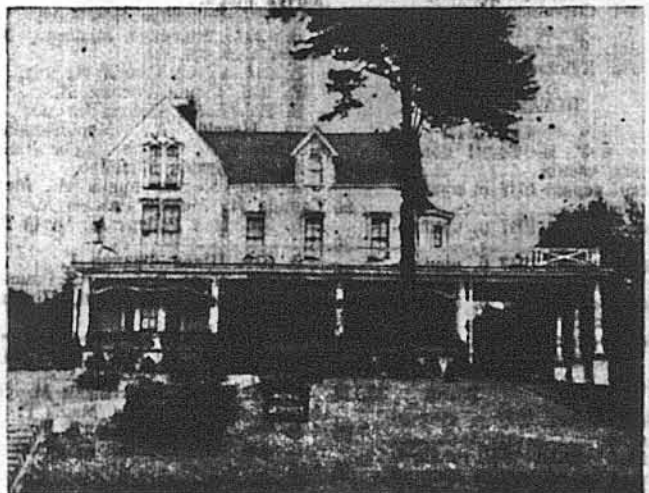
ПОШУКУЄ ПОСАДИ

ПОШУКУЄ ПОСАДИ ДЯКОУЧИТЕЛЬ, дірєгент хору, режисер і учитель рідної школи. Доводити працювати в Америці. Посаду може обійняти сейчас. Потребуючі громади звольте писати: ДІАКО-УЧУТЕЛ, с.о СВОБОДА, P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

НАЙДУТЬ ЗАНЯТТЯ

Потрібно старшого чоловіка до чистення колод бари в подвіря. Платня згідно з умовою. Голодніть: PETER BERKITA, 10 Riverside Ave., Lyndhurst, N. J.

Повідомлення про відкриття ПОХОРОННОГО ЗАВЕДЕННЯ

HU 3-4817 RAJCA MEMORIAL "Home for Services" WALTER RAJCA, funeral director 617 Broadway Newark 4, N. J.

10,596 Бетко Миколи з с. Лодники Гор. (Добромиль) від Павлюх Михайла.

10,597 Попіль Івана і Франца з с. Королівка (Борщів) від Берегульська Станіслава.

10,598 Погребеник Семена і Григорія з с. Рожнів (Косів) від Погребеник Анастасії.

По інформації писати до: United Ukrainian American Relief Committee, P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

В запитках просимо кінчею подавати групу і число.

ПОШІРЯЙТЕ „СВОБОДУ“.

ІВАН КОВАЛЬЧУК FUNERAL DIRECTOR & EMBALMER ЗАНІМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В СЕРПІ NEW JERSEY ЦІНИ ПРИСТУПНІ ДЛЯ ВСІХ ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАЙКРАЩА У випадку смерті в родині клієнта JOHN KOWALCHUK 79 Sussex Street JERSEY CITY 2, N. J. Tel. BErgen 4-5131

Lytwyn & Lytwyn UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS 801 SPRINGFIELD AVE. NEWARK and IRVINGTON, N. J. Essex 3-9090 OUR SERVICES ARE AVAILABLE ANYWHERE IN NEW JERSEY

НЕ ВИДАВАЙТЕ ЗАБІГАТО Замови ШАДІТЬ дещо з вашого забезпечення. Ми уладжуємо прекрасні ЦІЛІНІ ПОХОРОНИ \$150.00 У випадку смерті в родині клієнта KAIN MORTUARIES, INC. Найбільший український погребовий закладчик в Америці S. KANAI KAIN, Pres. 433 STATE STREET PERTH AMBOY, N. J. Phone PE 4-4640 UKRAINSKYI POGREBNIK 22 ELIZABETH AVENUE, NEWARK, N. J. Phone Bgslow 3-8743 428 WEST JERSEY STREET ELIZABETH, N. J. Phone EL 2-3811

ІВАН БУНЬКО UKRAINSKYI POGREBNIK закладчик погребових пошуків та пошуків \$150.00 ОБСЛУГА НАЙКРАЩА. JOHN BUNKO Licensed Undertaker & Embalmer 437 E. 6th St., NEW YORK CITY. Dignified funerals as low as \$150. Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ПРЕМА UKRAINSKYI POGREBNIK Занімається похоронами в БРОНКСІ, БРОУКЛІНІ, НЬО-ЙОРКУ І ОКОЛИЦІХ 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N. Y. Tel. ORchard 4-2568 Branch Office and Chapel: 707 PROSPECT AVENUE (Cor. E. 155 St.) Bronx, N. Y. Tel.: MEtrose 6-6577